10/02/2019

Ιερά Μονή Αγίου Στεφάνου των Μετεώρων: Εκεί φυλάσσεται η τιμία κάρα του Αγίου Χαραλάμπους

/ Ιερές Μονές

Η Μονή του Αγίου Στεφάνου, την οποία παλαιά παράδοση συνδέει με τον γυναικείο μοναχισμό, λειτουργεί από το 1961 ως γυναικείο μοναστήρι με πολυμελή και δραστήρια αδελφότητα, η οποία, παράλληλα με το πλούσιο και υψηλής στάθμης πνευματικό και πολυσχιδές φιλανθρωπικό της έργο, έχει να επιδείξει και αξιοθαύμαστο ανακαινιστικό και οικοδομικό έργο, με απόλυτο σεβασμό πάντοτε προς τους παραδοσιακούς αρχικούς αρχιτεκτονικούς ρυθμούς των κτισμάτων της.

Βέβαιοι κτήτορές της αναφέρονται ο αρχιμανδρίτης όσιος Αντώνιος, γύρω στο πρώτο μισό του ιε΄ αιώνα, και ο ιερομόναχος από την Σκλάταινα (σημερινό Ρίζωμα Τρικάλων), ιερομόναχος όσιος Φιλόθεος, γύρω στα μέσα του ιζ΄ αιώνα.

Η Ιερά Μονή Αγίου Στεφάνου. Εξωτερική άποψη.

Ο όσιος Φιλόθεος, λίγο πριν από το 1545, ανακαίνισε ή μάλλον ξανάκτισε το παλαιό μικρό και κομψό καθολικό της Μονής, τον ναό του Αγίου Στεφάνου, πού κοσμείται με καλές τοιχογραφίες της εποχής αυτής.

Στα 1798, επί επισκόπου Σταγών Παϊσίου του Κλεινοβίτη και ηγουμένου της Μονής Αμβροσίου, κτίστηκε το σημερινό επιβλητικό καθολικό του Αγίου Χαραλάμπους, του οποίου η σεπτή κάρα φυλάσσεται εκεί ως ιερό θησαύρισμα, δώρο ανεκτίμητο του ηγεμόνα της Βλαχίας Βλαδισλάβου.

Σύμφωνα με μία μαρτυρία της μοναχής Θεοτέκνης, Αγιοστεφανίτισσας, στο Συναξάρι τού Αγίου Χαραλάμπους το 1995, η Κάρα του δωρήθηκε στη Μονή Αγίου Στεφάνου Μετεώρων από τον Ηγεμόνα τής Βλαχίας Βλαδισλάβο, το 1412 – 1413 μαζί με δύο κτήματα στο Μετόχι Μπουτόϊ.

Για την εποχή αλλά και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες βρέθηκε το πολύτιμο αυτό κειμήλιο στη Βλαχία, δυστυχώς δεν σώθηκαν άλλες πληροφορίες.

Ο Άγιος Χαράλαμπος ήταν ιερέας στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας και έζησε επί της αυτοκρατορίας του **Σεπτιμίου Σεβήρου** (193 – 211).
Όταν κατά το έτος 198 ο Σέβηρος εξαπέλυσε έναν σκληρό και ανηλεή διωγμό κατά των Χριστιανών, ο τότε έπαρχος της Μαγνησίας Λουκιανός, συνέλαβε τον Άγιο Χαράλαμπο και του ζήτησε επίμονα να αρνηθεί την πίστη του.

Όμως ο Άγιος δεν το έκανε αυτό.Αντίθετα ομολόγησε στον έπαρχο Λουκιανό την προσήλωσή του στον Χριστό και δήλωσε με παρρησία ότι σε οποιοδήποτε βασανιστήριο και να τον υποβάλει δεν πρόκειται αυτός να αρνηθεί την πίστη της Εκκλησίας.

Άγιος Χαράλαμπος και Άγιος Πολύκαρπος.
Τοιχογραφία του 16ου αιώνα στο κεντρικό ιερό βήμα
στην Παναγία Σκριπούς στον Ορχομενό

Τότε η σκοτισμένη και σαρκική ψυχή του Λουκιανού επέτεινε την οργή της και διέταξε να αρχίσουν τα φρικώδη βασανιστήρια στο γέροντα ιερέα. Πρώτα τον γύμνωσαν και ο ίδιος ο Λουκιανός, παίρνοντας το ξίφος του προσπάθησε να πληγώσει το σώμα του Αγίου.

Όμως αποκόπηκαν τα χέρια του και έμειναν κρεμασμένα στο σώμα του Ιερομάρτυρα και μόνο ύστερα από προσευχή του Αγίου συγκολλήθηκαν αυτά πάλι στο σώμα και ο ηγεμόνας κατέστη υγιής. Βλέποντας αυτό το θαύμα του Αγίου πολλοί από τους δημίους πίστεψαν στον αληθινό Θεό.
Τότε ο έπαρχος έδωσε εντολή να διαπομπεύσουν τον Άγιο και να τον σύρουν διά μέσου της πόλεως με χαλινάρι και έπειτα διέταξε τον αποκεφαλισμό του Αγίου, σε ηλικία 113 ετών, το 198.
Η Μνήμη του τιμάται από την Εκκλησία μας στις 10 Φεβρουαρίου.